



Minsken fan 'e wei

Nieuwsbrief van de classis
Jaargang 2024
Nummer 3

*'Toen Hij de mensenmenigte zag,
voelde Hij medelijden met hen,
omdat ze uitgeput en hulpeloos waren,
als schapen zonder herder.'*
(Matteüs 9:36, NBV21)

Schapen zonder herder

Jet ziet het plaatje zomaar voor je: de schapen die dwalen over de heide, terwijl er in de verste verte geen herder of herdershond te bekennen is. In deze tijd is dat niet meer verantwoord: de wolf is geen vreemde meer in ons land! En wie zal hem verjagen als er geen herder is?

Deze beeldspraak doet het nog altijd goed om de verhouding tussen de gemeente en haar voorganger te beschrijven. En nu er gebrek aan voorgangers is, is het ook niet meer dan logisch dat de vierde zondag van Pasen (dit jaar op 21 april) is uitgekozen als roepingenzondag. Op deze zondag wordt traditioneel in veel kerken van de Goede Herder uit Johannes 10 gelezen. En welke herder zou zich nu niet graag aan deze Herder willen spiegelen?

Herder ben je niet zomaar

Zelf vind ik dat beeld van de Goede Herder best wel hoog gegrepen. Liever had ik daarom de eerste zondag van de Veertig dagen gekozen. Op deze zondag staat de woestijnervaring centraal. Als Jezus veertig dagen en veertig nachten in de wildernis heeft doorgebracht, komt de verzoeker bij Hem langs. En ook Johannes de Doper gaat eerst de wildernis in, voor hij in het openbaar mag optreden. Zo staat de woestijn voor de leerschool waar een herder eerst doorheen moet voor hij de kudde kan leiden. Veel voorgangers van nu hebben hun studie van destijds ook zo

ervaren. Je wordt alleen gelaten met een stapel boeken om je geloof te bevragen. Niets mag nog vanzelfsprekend zijn. Elke vraag wordt met een tegenvraag beantwoord, en elke stelling roept een net zo krachtig weerwoord op. Is er dan niets meer waar? De woestijn leert je inderdaad om te relativëren. Maar het leert je ook waar het ravijn is waar je weg moet blijven, en waar je de oases vindt om op krachten te komen. Vraag uw predikant maar eens wat z'n studie met z'n geloof heeft gedaan, en u krijgt vast een mooi verhaal.

Eerst naar de woestijn

Toen ik ging studeren waren er voor het Protestantse deel der kerk nog zes woestijnen om uit te kiezen. Nu is dat er nog maar één: de PThU in Utrecht. Die zit dan wel in het hart van de oecumene met de Theologische Universiteit van de Nederlandse Gereformeerden om de hoek en het Catherijneconvent op loopafstand. Veel studenten kiezen er ook voor een tijdje in het buitenland te studeren. En dan zijn er natuurlijk nog de HBO-opleidingen van CHE en Windesheim, met wat minder woestijn en wat meer praktische vaardigheden om aan de slag te gaan. Meer kun je lezen op de websites van PThU, Windesheim en CHE. En ken je zelf een leuke dominee? Vraag dan eens of je een dagje mee mag lopen.

Pendelen tussen twee kuddes

Steeds meer predikanten en kerkelijk werkers hebben twee of meer gemeentes. En ik denk dat dit er in de toekomst alleen maar meer zullen worden. Hoe pak je dat aan? Is het alleen maar dubbel werk, of kun je ook dingen combineren? En moet je tijd en aandacht precies tussen de

gemeentes verdelen, of mag je daar wat soepel in zijn? Er zijn vragen genoeg, en we nodigen elke voorganger met meer dan één gemeente uit om een keer bij elkaar te komen om hierover door te bomen. Aanmelden kan bij ds. Ferdinand Pierik: f.pierik@hetnet.nl.

Op zoek naar een herder?

Zoals gezegd: het zal steeds vaker zo zijn dat uw gemeentes hun voorganger met elkaar moeten gaan delen. Dat vraagt een stukje coördinatie. Daarom moet uw kerkenraad eerst in gesprek met de classis, voor ze het beroepingswerk kan opstarten. Onze specialisten van het CCBB kijken dan naar uw meerjarenbegroting, om te zien of u voldoende (financiële) draagkracht heeft om zelfstandig een predikant te beroepen. Maar dat is niet alles. Twee mensen van de classis gaan ook met u in gesprek of uw gemeente nu en in de toekomst voldoende bestuurskracht en geestkracht heeft. Met andere woorden: kunt u uw nieuwe voorganger omringen met een stevige kerkenraad om de verantwoordelijkheid mee te delen en met voldoende betrokken en geïnteresseerde gemeenteleden om geïnspireerd te blijven. Want zoals u inspiratie verwacht van uw voorganger, zo verwacht hij of zij dat ook van u. Het is goed om deze vragen te stellen voor u het avontuur van een nieuwe predikant aangaat. Het is helemaal geen schande als u op één van de vragen 'nee' moet zeggen: gemeentes zijn er immers om elkaar te helpen en waarschijnlijk kunt u met een partnergemeente wel van start.

Extra ondersteuning

Wanneer u een predikant zoekt is bovenstaande procedure verplicht, maar wanneer u een kerkelijk werker zoekt is er wat dat betreft nog niets geregeld. Formeel staat een gemeente er dan alleen voor. Als classis hebben we daar geen vrede mee, en daarom bieden we ons vacaturegesprek voortaan ook aan voor gemeentes die een kerkelijk werker zoeken. Er zijn dan zelfs nog wat extra valkuilen te vermijden. Neemt u hiervoor gerust contact op met scriba of classispredikant.

Kerkelijk werkers

Vorig jaar was er een geslaagde ontmoeting voor alle kerkelijk werkers in Fryslân. Het ging toen vooral over de positie van kerkelijk werkers in onze kerk. Nu gaat het over één specifiek onderdeel daarvan: het voorgaan in kerkdiensten

en dan vooral het preken. Kees van Ekris kan daar veel over vertellen. Hij verwierf bekendheid met zijn boek 'Dialogo, dans en duel. Preken voor tijdgenoten' en is sinds november vorig jaar 'Theoloog des Vaderlands'. Dat belooft een mooie en leerzame ochtend te worden! En na het inhoudelijk deel gaan we voor de ontmoeting samen aan de lunch. Noteer alvast: 9 oktober 2024, van 9.30 tot 13.30 in De Lantearne te Surhuisterveen of meld je aan bij onze scriba: classisfryslan@gmail.com.

Als het spannend wordt

Het ging zojuist al even over de wolf. Die kan het leven van een herder best spannend maken. En zo is er nog wel meer wat er op je pad kan komen. Niet voor niets heeft de landelijke predikantendag (21 mei) als thema 'Als het spannend wordt'. En in het half jaar dat ik nu classispredikant ben, heb ik al verschillende collega's gesproken die overwegen om te stoppen. Blijkbaar is de gemeente in sommige gevallen meer een verlengstuk van de woestijn dan het beloofde land. Is hier iets gaande? Jaren geleden is juist met het oog op dit probleem het jaargesprek voor predikanten ingevoerd. Maar ook daarbuiten is het niet verkeerd om eens aan uw voorganger te vragen wat de secularisatie met hem doet, wat de vergrijzing met hem doet en of hij zelf nog houvast vindt in zijn geloof. Er volgt vast een mooi en bemoedigend gesprek.

Tot slot

Laat je door dit alles niet ontmoedigen. En laten we vooral ook bescheiden blijven. Zowel herder als kudde leggen de lat nog wel eens te hoog. Denkend en schrijvend over roeping en ambt gaan 'herder' en 'Herder' snel door elkaar heen lopen. Maar een herder kan uiteindelijk niet meer dan wijzen op de Goede Herder boven. De kudde is van Hem. Als je dat vergeet raakt de kudde op drift en de herder opgebrand. Maar de Kerk is van de Heer. Hij is het die zijn kudde hoedt.

Met hartelijke groet,

*ds. Riemer Praamsma
uw classispredikant*

*Mededelingen voor het volgend nummer (29 mei)
graag inleveren vóór 22 mei.*